

Bilag 2

Betænkning og indstilling vedrørende den af statsrevisorerne afgivne endelige betænkning over statsregnskabet for finansåret 1989

Finansudvalget har behandlet den af statsrevisorerne afgivne endelige betænkning over statsregnskabet for finansåret 1989 samt de af statsrevisorerne afgivne beretninger.

I forbindelse med gennemgangen af betænkningen og beretningerne har udvalget stillet spørgsmål til en række ministre. Ministrenes skriftlige besvarelser af spørgsmålene er optrykt i bilaget til nærværende betænkning.

Det bemærkes, at udvalget løbende har haft lejlighed til at behandle statsrevisorernes beretninger og de rigsrevisorrapporter, der ligger til grund for disse, efterhånden som de har foreligget, og at udvalget derfor også i forbindelse hermed eller f.eks. i forbindelse med gennemgangen af de årlige bevillingslovforslag har stillet spørgsmål til ministre, hvor der har været anledning hertil.

Ligesom i tidligere år tilslutter udvalget sig generelt samtlige kritiske udtalelser, statsrevisorernes har fremsat i betænkningen og beretningerne, og udvalget forudsætter, at den rejste kritik allerede har givet de berørte ministerier og styrelser anledning til dybtgående overvejelser om en forbedring af budgetlægningen og regnskabsaflæggelsen på de punkter, som omfattes af kritikken.

Finansudvalget finder herudover anledning til at nævnte, at statsrevisorerne har henledt opmærksomheden på, at der tilsyneladende er sket en ændring i retstilstanden, for så vidt angår ministre og centraladministrationens ansvar for oplysninger till Folketinget og dets udvalg. Statsrevisorerne har herved specielt gjort opmærksom på, at det såvel i sagen om landbrugsfondene som den tidligere kommissionsdomstolsundersøgelse af visse forhold i P&T i 1985 har vist sig, at ministres og centraladministrationens retlige ansvar ikke gøres gældende, hvis Folketingets udvalg ikke selvstændigt søger klarheder og tvivlsspørgsmål afklaret, inden beslutninger træffes.

Finansudvalget er enig med statsrevisorerne

i, at ministre og embedsmænd i entraladministrationen både i forhold til statsrevisorerne og Folketinget og dets udvalg har ansvar for, at de af egen drift giver alle fornødne oplysninger. Det er udvalgets opfattelse, at ansvarsforholdene bør forblive således.

Finansudvalget har derfor ved skrivelse af 18. marts 1992 anmodet finansministeren om at indskærpe dels de gældende ansvarsregler, dels at der i alle sager, der forelægges Finansudvalget – hvadenten dette sker ved fremsendelse af bevillingsansøgninger, besvarelse af udvalgs spørgsmål eller i form af ministerredegørelser – gives alle fornødne og relevante oplysninger til en helhedsbedømmelse af sagerne.

Derudover har Finansudvalget ved henvendelse til Folketingets Udvalg for Forretningsordenen henstillet, at man dér tager op til overvejelse, om der måtte være anledning til at foranledige ændringer i det gældende regelsystem (ministeransvarlighedsloven m.v.) for ministrenes oplysningspligt over for Folketinget, dets udvalg og statsrevisorerne.:

Et *mindretal* (Fremskridtspartiets medlem af udvalget) udtaler følgende:

Folketinget har med stemmeflerhed vedtaget en tillægsbevillingslov for 1989. Nu skal det endelige regnskab godkendes, hvilket er en ren formalitet. Statsrevisorernes betænkning over statsregnskabet for finansåret 1989 opregner en række punkter, hvor ministerierne har fået vejledning og påtale. At Fremskridtspartiet indstiller statsregnskabet til godkendelse, skal ikke tages som udtryk for, at Fremskridtspartiet giver samtykke til det store overforbrug, der også fandt sted i 1989.

Ved behandlingen af statsregnskabet for 1988 som ved de foregående mange års statsregnskaber var vi overoptimistiske og troede, at grænsen for det folketingsvedtagne overforbrug i staten var nået. Men lige så sikkert har